Johtin ma kewoist kaewat,
Kuunlu ma mann kiusima:
Kelle löigut linatsit,
Kelle kakut kalevit?
Neitsi mõistis, warta kostis:
Meil wijan wello wimemaale
Ime kana kawwotake
Sõa-leiba föddumake
Waanu-kahu kastemake
Kia ies föen sõa-leiba,
Kia kost waanu-kahu
Tuol olgu kullatse karmuse
Hõbehelst mõõga otsa.
Tuod mie ine ime-latsi
Tuod saie kulla kaibelegi.

Lõi ies wello weerimaie
Waar kotsi kallamaie
Sõa teeda föddumaie,
Waanu teeda raalumaie,
Kia jõi kodo kallima,
Kua maale magusama?
Waane jõi kodo kallima
Kaasa maale magusama,
Esi ies kai kodo poole,
Silmi keit kella poole.
Sõa (herra) (sulast) nüsitelli
Waanu herra raidelegi:
Mis ja ies kaik kodo poole,
Silmi keidat kella poole?
Wello fir imula könelet,
Silma weela feleteller:
Jõi mull kodo waane kallima,
Kaasa maale magusama
Lelle ma kae kodo poole,
Silmi keida kella poole.
Sõa sulase feledi,
Waana herra warta kostis:
Unehta kodo, unehta kaasa,
Unehta kaasa kallima,
Unehta mari magusama,
Olgu full ormar fmuri mõõda,
Olgu kallõ koola ronda. —

Ollerkowa Wasta,
56 a. w.

3. Waene latsi.

Wallak oll ütsi waene latsi,
Kolgak ütsi kurwaline
Koroli tält ima ilma warra,
Imme fmurer fpomist
Ime meele mõistmist
Jõi ta maale mora fmurus,
Sõdule põmra fmurus
Jõi ta nõgese nõale,
Jõi oija ormule.
Wei ta peele pedertidu,
Sond kanga palo põale,
Mõista-or ta pieli üler panda
Mõista-ar kangast üler mõhki
Soi tält wõllor wõõrilde
Soi kolo kõwerche.
Kuts ta kulost kolo fõõdja,
Üle oija alostaja
Seeni tull' woret, warse kanga,
Tull' koarnar, kada langa,
Tull' fufi, wei foa,
Jõner wei jolglawwa. —

Ollerkowa Wasta.

4. Kiristu kitjäss.

(Mõrja iimine riftsämmäle)

Mino kulla riftsämmäkene,
Waja otsi full tulla ümke warahaga,
Ehk tulla ainfappa,
Mõistarit mull imä kiristu fõõdi,
Emmi wadda awwistela
Kiost mull wijar kimmä kullä,
Emmi wadd aun alewake,
Tulnu fa ies mu kiostu kitjar
Affun wada awwustajar,
Eski tieske mu tegemiji,
Wai nimli mu kulamiji,
Kotoh koi ma weidü kuufi faimu,
Welitsik weidü wüsi faimu.
Lelle mull waija kiostu kitjat
Emmi wada awwustajat.

Wierkowa Wasta.

5. Esa ütler mu ida teedvat.

(Mõrja iimine riftsäile.)

Mino kulla riftsefakene,
Tule fa ies kõige warahanta
Astu kõige aidfappa,
Waja full wadaju walmistela,
Sihaßit paida panda, —
Esa ei mu ort umalt ormult,
Kaits uma koala ümbrelt,
Esa ütle-er mu ida teedvat,
Latse latsu mälehtävat.
Sa ies tejat mino üi,
Latse latsani mälehtävat. —
Riftsefakene, mu kallidene,
Lõke mie kotsi murme kaema
Weerge witsu, woiwoche,
Kotsi ma kõik kõiguteli,
Kotsi lepak lüguteli,
Kotsi wahtrak waakükeli,
Kõik om wiel ku kasi ritsadene,
Lepp wiel lüga lühdükene,
Paher kui wüü-warbakene.

Nein ma ole nooreksene,
Nooreksene, nõrgakene,
Om mu pikk wiel peenikene,
Oladene ohukene,
Käe-warre ku waimukese
Sümmüj weel grunte pumfale,
Sümmüj fuda feerile,
Sunfa lütswa leewa põlfi,
Sitsitafe piima lõnidu —
Kui lõa nimmä nüdü pääle,
Kani kaima kaari põale.

Mino kulla riftsefakene,
Armakene, kallidene,
Wõinu fa häkä (foja) kuusda,
Wõinu jõogi jutus teta. —

Wierkowa Wasta.

Pildikene fetude elust.

Seto rahwas ormastawa üldsuurt elämist, mida jo kangeld kajen, neide peafs küla tunnistawa. Kui ka „tulepatt" (nõgu nan esi üldsuurt) neid kaswenõep, fiigi omma nema kusidukkarte faarnatse, ker ies naawa sesa paika tagasi tuduwa, olgu faat wai tuli een. Ent fee ei ole weel kõik. Ka neide kodo fisemaine elo on nouko fündlik. Mitu welgä jo welenaise elafe üksi, ninn ullatse hõa meelega nänafa oppust, wanaema juhatust, ninn awwustawa neid nii paljo kui sõlo mõistawa. Wana esa-emä ako pääl, omma kui kuninga paar troni pääl, ker kõike maija oma tahtmise perrä juhatawa. Om majan esa-emä jo koolu, fis om sõfar majan perenaises, kui ka welgiul jo nõfeksi omma. — Egatühiselt wõtap kõsilase warta, ka fellegi, kelle ta mitte minnä ei taha, ei tüll